

מ"ת 48732/08/17 - מדינת ישראל נגד מרינה טטרוקלאשוילי, דיאב ג'נדאוי

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 48732-08-17 מדינת ישראל נ' טטרוקלאשוילי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 361297/2017

בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מבקשים מדינת ישראל
נגד משיבים
1. מרינה טטרוקלאשוילי (עציר)
2. דיאב ג'נדאוי (עציר)

החלטה

כתב האישום ובקשת המעצר עד תום הליכים

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס למשיבה מס' 1 שני אישומים ולמשיב 2 אישום אחד. מהאמור באישום הראשון המיוחס לשני הנאשמים עולה כי בתאריך 10.8.17 בין השעות 12:00-13:00 הגיע מר אריאל בטיטו (להלן: "המתלונן") עם אשתו לחוף הים באכזיב, החנה את רכבו בקרבת קו המים, יצא מרכבו ושב אליו בין השעות 17:30-18:00. על פי כתב האישום, בפרק הזמן שבו חנה רכבו של המתלונן במקום ובמועד מדויק שאינו ידוע לתביעה, התפרצו הנאשמים לרכב בצוותא חדא באופן שניצלו פתח בחלון הנהג ברכב, הכניסו יד ופתחו נעילת הדלת, פתחו את דלת הנהג ונטלו מתוך הרכב תיק שחור ובו מפתח רזרבי של הרכב, תעודת זהות, רישיון נהיגה ומפתחות ביתו של המתלונן, כרטיס חיוב אשראי של חברת לאומי כארד כמפורט בכתב האישום, כל זאת במטרה לשלול שלילת קבע את הרכוש. בהמשך, סמוך לשעה 15:00, ביצעו הנאשמים שימוש בכרטיס החיוב שלא כדין באופן שרכשו מוצרים שונים בשווי של 200 ₪ מ"מאפיית אלתנור" שבכפר יאסיף. בהמשך, סמוך לשעה 15:25, ביצעו הנאשמים שימוש בכרטיס החיוב שלא כדין באופן שרכשו מוצרים שונים בשווי של 70 ₪ מ"סופר מרקט עוקל" שבשפרעם. זאת ועוד, בהמשך, על פי עובדות כתב האישום סמוך לשעה 17:10, ביצעה הנאשמת 1 שימוש בכרטיס החיוב שלא כדין באופן שרכשה מוצרים שונים בשווי של 87.54 ₪ מ"תבליני גיבלי" שבטירת הכרמל; בשעה 17:12 ביצעה הנאשמת 1 שימוש בכרטיס החיוב שלא כדין באופן שרכשה מוצרים שונים בשווי של 36.69 ₪ מ"תבליני גיבלי" שבטירת הכרמל; בשעה 17:44 ביצעה הנאשמת 1 שימוש בכרטיס החיוב שלא כדין באופן שרכשה טלפון נייד מסוג סמסונג גלקסי S8 במחיר של 2,850 ₪ בעסק לממכר ותיקון לטלפונים ניידים "תיקונים" שבטירת הכרמל; סמוך לשעה 18:06 ניסתה הנאשמת 1 לבצע שימוש בכרטיס החיוב שלא כדין כשהיא מבקשת לרכוש מוצרים בסכום של 388 ₪ מ"שרון מרקט" שבטירת הכרמל אך העסקה לא אושרה על ידי חברת האשראי. בדין אישום זה מיוחסות לנאשמים העבירות הבאות: נאשמת 1- פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב בצוותא, הונאה בכרטיס חיוב בצוותא (2 עבירות), ניסיון להונאה בכרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב (3 עבירות). לנאשם מס' 2 מיוחסות

העבירות הבאות: פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא, גניבה מרכב בצוותא, הונאה בכרטיס חיוב בצוותא 2) עבירות).

האישום השני בכתב האישום מיוחס לנאשמת 1 בלבד ומעובדות כתב האישום עולה כי בתאריך 13.8.17 סמוך לשעה 15:00 החנה מר חנון אליה את רכבו בחניית ביתו שברחוב גיורא 17 שבטירת הכרמל ושב לרכב בתאריך 14.8.17 סמוך לשעה 07:30. במועדים המפורטים עת הרכב היה בחנייה ובמועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, התפרצה הנאשמת 1 לרכב, תוך שהיא חובלת ברכב במזיד וגורמת נזק בשווי מוערך של 500 ₪, באופן שניפצה את חלון דלת הנהג ונטלה מתוך הרכב תיק עור חום ובו תעודת זהות ורישיון נהיגה של המתלונן, 2 פנקסי המחאות, סכום כסף של 800 ₪, 6 כרטיסי חיוב של חברות שונות ובנקים שונים כמפורט בכתב האישום, כרטיסים שונים נוספים ושרשרת זהב 14 קראט בדוגמת חבל מגולגל. בתאריך 14.8.17 סמוך לשעה 05:55 באמצעות שימוש שלא כדין בכרטיס החיוב הראשון, משכה הנאשמת סכום של 2,500 ₪ מכספומט הממוקם בשפרעם. בהמשך, בסמוך לשעה 05:56 באמצעות שימוש שלא כדין בכרטיס החיוב הראשון, משכה הנאשמת סכום כסף נוסף בסך של 2,500 ₪. בהמשך, ניסתה נאשמת 1 לבצע שתי משיכות כסף נוספות באמצעות כרטיס החיוב הראשון ומכשלה, ביצעה שני ניסיונות משיכת כסף באמצעות כרטיס החיוב השני וניסיון משיכה באמצעות כרטיס החיוב השלישי, אך ניסיונות אלו לא צלחו בשל קבלת סירוב ממערכת האשראי הבנקאית. בגין אישום זה יוחסו לנאשמת 1 העבירות הבאות: חבלה במזיד ברכב; פריצה לרכב בכוונה לגנוב; גניבה מרכב; הונאה בכרטיס חיוב (2 עבירות); ניסיון הונאה בכרטיס חיוב (5 עבירות).

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיבים עד לתום הליכים. מהבקשה עולה כי המבקשת טוענת שמתקיימות ראיות לכאורה כי המשיבים ביצעו את העבירות כמפורט בבקשה: הודעות של בעלי הרכבים שנפרצו, הודעות של אנשי חברות האשראי וצירוף דוחות שימוש בכרטיסי אשראי וצירוף דוחות שימוש בכרטיסי האשראי, תיעוד ויזואלי של מרבית ההונאות המפורטות בכתב האישום, זיהוי המשיבים את עצמם בתיעוד של הונאות האשראי ומסירת גרסאות בלתי הגיוניות, תפיסת חשבוניות ומסמכים המתעדים את עסקאות ההונאה כשהם חתומות על ידי משיב 2, תפיסת מספר פרטי לבוש בבית המשיבה 1 איתם נראתה מבצעת את עסקאות ההונאה, הודעות בעלי העסקים בהן בוצעו עסקאות ההונאה ובהן תיאור מהלך העסקה לרבות הודעות בעל עסק המכיר ומזהה את המשיבה, דוחות פעולה ומזכרים של השוטרים.

3. המבקשת טוענת בבקשה כי כנגד המשיבים מתקיימת עילת מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"). זאת ועוד, למשיבה מס' 1 הרשעה אחת בעבירות רכוש וסמים (צירוף תיקים) והיא אף רצתה מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. למשיב 2 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים, החזקת סכין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, אלימות, נשק וכו' והוא אף ריצה מס' רב של תקופות מאסר בעברו. כמו כן תלוי ועומד כנגד המשיב 2 מאסרים על תנאי, הראשון בן 18 חודשים וזאת מת"פ 51556-01-13 של בית המשפט השלום בנצרת והשני, צאותו גזר דין, בן 9 חודשים, השלישי, בן 4 חודשים וזאת מת"פ 41381-01-12 של בית משפט השלום בקריות. נוכח האמור, מבקשת המבקשת בבקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים.

טענות הצדדים

4. בדיון שהתקיים בפני טען חזר בא כוח המבקשת על האמור בבקשה וביקש להדגיש את התנהלותם של המשיבים, התשובות המיתממות והחצופות לטענתו של המשיבים. בא כוח המבקשת הפנה לסרטונים של המשיבה 1 המתעדים את המשיבה מושכת כספים פעם אחר פעם וכן את המשיב 2.

עמוד 2

5. בא כוח המשיבה 1 הדגיש את הטענות המרכזיות, לפיו אין לטענתו חזקה תקופה לעבירת ההתפרצות. עוד טען בא כוח המשיבה כי אין כל ראיה פורנזית המצביעה על כך שהמשיבה אכן ביצעה את עבירת ההתפרצות ואין טביעות אצבע. זאת ועוד, בא כוח המבקשת טען כי אין עילת מעצר. עוד ציין בא כוח המשיבה כי מדובר באישה מבוגרת אשר דואגת לפרנסת משפחתה וכי בעברה הרשעה אחת בלבד. בנוסף, טען בא כוח המשיבה כי חלק מהעבירות מתועדות אך חלקן הניכר מהעבירות לא מתועד ויזואלית וכי יש דווקא ראיות שמצביעות על כך שלא המשיבה היא שביצעה את העבירות. בא כוח המשיבה טען כי יש למשיבה חלופת מעצר ראויה והולמת את נסיבות העניין בבית אימה ובפיקוח שתי בנותיה של המשיבה.

6. בא כוח המשיב 2 הדגיש את העובדה שכנגד המשיב 2 מיוחס רק אישום אחד וכי המשיב הכחיש שפרץ לרכב כמתואר בכתב האישום. גם בא כוחו של משיב 2 טען כי אין כל ראיה לכך שהמשיב פרץ לרכב. בנוסף, טען בא כוח המשיב כי לגבי סעיף 3 לעובדות כתב האישום על כך שהמשיבים עשו שימוש בכרטיס האשראי ב"מאפיית אלטנור", טען הסניגור כי אין כל תיעוד לגבי עבירה זו וכי תוך זמן קצר מאד אשר אינו הגיוני לטעמו של הסניגור נצפה המשיב בשפרעם בסופרמרקט כמי שרוכש שתי חבילות של סיגריות בסכום של 70 ₪, וחותר על אישור המסמך. לטענת הסניגור המשטרה כלל לא בדקה את האירוע הנטען ב"מאפיית אלטנור" וכי אין כל ראיה לכך שהמשיבים נכנסו למאפייה וביצעו את העבירות. מכאן טוען הסניגור אין ראיות לכאורה לעבירת ההתפרצות וכן לגבי הרכישה הנטענת במאפיית אלטנור. הסניגור טען כי אין עילת מעצר נוכח העובדה שמדובר בעבירות רכוש והפנה להלכת רוסלן פרנקל וכי אין מדובר בעבירות בעלות תחכום ולא היה כל תכנון. בא כוח המשיב הדגיש כי יציע חלופת מעצר כאשר תהיה כזו.

7. בדיון שהתקיים בפני שמעתי את המפקחות המוצעות על ידי המשיבה 1.

דיון והכרעה

8. באשר לראיות לכאורה, הרי שנוכח העובדה שהסניגורים חלקו באשר להתקיימות ראיות לכאורה לעבירת ההתפרצות נדרשתי לסוגיה זו. לאחר שעיינתי בתיק החקירה ובחומר הראיות שהוגש לי שוכנעתי כי יש מתקיימות ראיות לכאורה לכל העבירות המיוחסות למשיבים.

9. המשיבה הכחישה בחקירתה הראשונה מיום 17.8.17 את מעורבותה בעבירות המיוחסות לה, טענה שאיננה זוכרת וכאשר הוצגו בפניה סרטים המתעדים את השימוש בכרטיס החיוב, טענה שזה משונה והכחישה את העבירות המיוחסות לה. כאשר עומתה המשיבה עם העובדה שהיא חשודה בהתפרצות לרכב בטירת הכרמל וגניבה ממנו של רכוש כולל כרטיס אשראי, מסרה שמו של המתלונן מיוזמתה כמי שביים את הפריצה לרכב שלו. מעדותו של המתלונן באישום השני מר חנון אליה עולה כי הנ"ל מסר שהוא מכיר את המשיבה וכי פגש אותה למחרת הגשת התלונה והיא אמרה לו שיסגור את תלונתו ויבטל אותה וכי אם ישאלו אותו או ידברו איתו, ישתוק ויסגור את התיק. בחקירתה של המשיבה מיום 22.8.17, כאשר עומתה המשיבה עם העובדה שרכשה טלפון סלולרי מחנות "תיקונים" בטירת הכרמל טענה שלא רכשה, חרף העובדה שהמוכר מר תומר דבי טען כי מכר לה את הטלפון כאשר שילמה באמצעות כרטיס האשראי הגנוב. כמו כן הכחישה המשיבה כי אמרה לשכן מר חנון שיבטל את תלונתו.

אשר על כן ולאחר שעיינתי בחומר החקירה אני קובעת כי יש ראיות לכאורה להוכחת האישום השני כנגד המשיבה. אמנם, אין ראיה פורנזית לעבירת ההתפרצות לרכב ואולם צירוף הנסיבות, השימוש בכרטיס האשראי הגנוב, הדמות

הנראית בבירור בתיעוד הסרטון שאיננו מותיר ספק כי מדובר במשיבה וחזקה תכופה המתקיימת בעניין זה, הרי שאני סבורה כי מתקיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתה. לכך יש להוסיף כי לא מסרה כל הסבר סביר והגיוני שיכול לתת מענה להימצאות כרטיס אשראי גנוב ברשותה. אשר על כן, שוכנעתי כי מתקיימות ראיות לכאורה שיש בהן להביא להרשעת המשיבה באישום השני.

10. באשר לאישום הראשון יצויין כי המשיבה מסרה שהיתה בחוף אכזיב עם המשיב לטענתה איננה זוכרת את היום המדויק. גם המשיב אישר שהוא והמשיבה היו יחד בחוף אכזיב. לגבי השימוש בכרטיס אשראי במאפיית אלטנור. אכן יש קושי ראייתי מסוים ביחס לעובדות אלה ולזמנים הנטענים בכתב האישום, נוכח העובדה ש15 דקות לאחר מכן נעשה שימוש בכרטיס האשראי בשפרעם. לכל יש להוסיף את עדותו של מר פיראס חסן בעל המאפייה, ניתן ללמוד שהוא איננו זוכר מתי ראה את המשיבים או באילו נסיבות. בנוסף, לא הצליח בעלי המאפייה לאתר את הקבלה מיום 10.8.17. יחד עם זאת, קושי זה איננו מכלה את מצבור הראיות האחרות שלחובתם של המשיבים ובוודאי שלעת הזאת כאשר מדובר בבקשת מעצר עד תום ההליכים והמבחן הוא מבחן ראיות לכאורה, ניתן לומר שאלה מתקיימות. זאת ועוד, סמיכות הזמנים בין גניבת כרטיס האשראי ובין השימוש שנעשה לכאורה בכרטיס זה, מביאים אותי למסקנה כי במקרה זה מתקיימת חזקה תכופה שיש בה כדי להוות ראיה לכאורה להוכחת אשמתם של המשיבים גם באירוע התפרצות לרכב.

11. לעניין הטענה בדבר קיומה של חזקה תכופה כראיה יחידה ועל כן מכרסמת בקיום ראיות לכאורה, הרי שטענה זו מקומה להתברר בתיק העיקרי. יחד עם זאת ולמעלה מן הצורך, אפנה בעניין זה לע"פ 480/88 אלברט בן דוד פרץ נ' מדינת ישראל, מג' (4) 397 ולדברים שנקבעו:

"הכלל בדבר 'החזקה התכופה' אינו אלא אחת מהחזקות שבעובדה. על פי ההיגיון וניסיון החיים ניתן להסיק מהימצאותו של חפץ שנגנב, זמן לא רב לאחר הגניבה, בחזקתו של פלוני על הקשר שבין פלוני לבין מעשה הגניבה. הקשר בין מחזיק הסחורה הגנובה לבין המעשה הינו בגדר הנחה בלבד. הנאשם רשאי להביא ראיות שתהיה בהן סתירה של ההנחה העולה מהימצאות הסחורה הגנובה בידיו, או שיהיה בהן כדי להטיל ספק במשתמע מהימצאותה בידיו. בסופו של עניין, על בית המשפט לשקול את הנסיבות כולן, אפילו הסברו של הנאשם לא נמצא מהימן, ובהתחשב בכלל נסיבות המקרה עליו לקבוע, אם יש בחזקה כאמור כדי לבסס מסקנה במידת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי להרשעתו של הנאשם (להפעלת הכלל ראה, לדוגמה:ב ע"פ 15/78 [1], בעמ' 79 ואילך; ע"פ 389/80, [2]435, בעמ' 592 ואילך; ע"פ 831/81 [3], בעמ' 176 ואילך).

12. בענייננו, השימוש הראשון בכרטיס האשראי נעשה על פי כתב האישום מספר שעות לאחר שנגנב מהרכב שנפרץ. לא ניתן כל הסבר אמין להימצאות כרטיס האשראי ברשות המשיבים ולא עלה בידיהם לספק כל הסבר הגיוני שיש בו כדי לסתור את החזקה. כאמור, טיעוני הסניגורים ביחס לחזקה התכופה יפים להתברר בתיק העיקרי ואולם לעת הזאת סבורני כי מתקיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה גם לגבי עבירת ההתפרצות באישום הראשון.

13. באשר לעילת מעצר. ככלל עילת המעצר בעבירות רכוש אינה מקימה עילת מעצר של מסוכנות, אלא בהתקיים חריגים שנקבעו בעניין הלכת רוסלן פרנקל (בש"פ 5431/98). בהלכת רוסלן פרנקל נקבעו חריגים אשר בהתקיימם יצדיק לקבוע כי קמה עילת מעצר בגין עבירת רכוש. חריגים אלה עניינם בחומריתה של עבירת הרכוש המבוצעת, היקפה והיקף הנזק שגרמה, מידת התחכום שבביצוע, שאלת ההתארגנות עם אחרים לשם ביצוע עבירה וכו'. בפסיקה מאוחרת יותר בעניין מסארוה, נקבע כי עברו הפלילי של עבריון הרכוש הינו גורם מרכזי נוסף אשר יש בו כדי להוות שיקול לגבי שאלת קיומה של עילת מעצר.

14. אינני מקבלת את טענת הסיגורים כי אין מדובר בעבירה העונה על המבחנים שנקבעו בהלכת רוסלן. מדובר בעבירה שבוצעה בצוותא חדא, ולטעמי מכלול הנסיבות מצביע על התארגנות ותחכום אשר מקבל תוקף גם לאחר גניבת כרטיסי האשראי בניסיונות לעשות שימוש וכן רכישות שנעשו על כרטיס האשראי הגנוב. אשר על כן, אני קובעת כי מתקיימת עילת מעצר בעניינם של המשיבים של מסוכנות לציבור ורכוש. אמנם, למשיב 2 מיוחס אישום אחד, אך נוכח עברו הפלילי המכביד במגוון של עבירות כאשר הרשעתו האחרונה משנת 2013. לא ניתן להתעלם מתדירות העבירות שבוצעו על ידי המשיב אם כי כאמור, הרשעתו האחרונה משנת 2013. יתירה מכך, מדובר במי שריצה מאסרים בעבר וכי לחובתו מאסרים על תנאי ברי הפעלה. בעניינה של המשיבה 1, מיוחסים שני אישומים, אך בעברה הרשעה קודמת אחת משנת 2013 שם נשפטה בגין מספר עבירות רכוש וסמים ונדונה למאסר בפועל של 3 חודשים.

15. בעניינו של משיב 2 אפנה לפסיקה שבה נקבע כי יתכנו נסיבות בהן גם במקרה בו מדובר בעבירת רכוש יחידה או לא מתוחכמת- תקום עילת מעצר (ראה בש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל). בעניין מסארוה דובר במי שלחובתו עבר פלילי מכביד בעבירות רכוש.

בעניין זה נאמר בפסק הדין:

" כשלעצמי, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוחכמת, לא קמה עילת מעצר. יש בגישה זו כדי לעודד בעקיפין ריבוי עבירות..."

16. לאחר שקבעתי כי מתקיימות ראיות לכאורה וכן עילת מעצר ביחס לשני המשיבים, לא תמה מלאכתו של בית המשפט והוא נדרש לבדוק האם ניתן לאיין את המסוכנות באמצעות חלופה מעצר שיש בכוחה להוות חלופה ראויה בנסיבות העניין.

שמעתי את המפקחים המוצעים בעניינה של המשיבה 1 וסבורני כי הם מבינים את משימת הפיקוח ויש בכוחן להוות חלופת מעצר ראויה והדוקה.

אומר כעת שלטעמי שונה עניינה של המשיבה 1 ממשיב 2 אשר לחובתו מאסרים מותנים ברי הפעלה ועברו עשיר ומכביד במגוון של עבירות. בעניינו של משיב זה, נדרשת חלופת מעצר ותנאים הדוקים יותר אשר יבטיחו שלא יפר אותם וכן תנאים שיהיה בכוחם לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. חלופה כזאת טרם הוצגה בפני ולו תוצג, אבחן אותה בנסיבות העניין.

לעומת זאת, לגבי משיבה 1, הגם שמיוחסים לה שני אישומים אני סבורה שניתן לשחרר אותה ולאחר ששמעתי את המפקחים המוצעים על ידה, שוכנעתי שיש בכוחם לבצע את משימת הפיקוח בצורה ראויה ואני סבורה שהן יכולות להוות דמות סמכותית ומבינות את המוטל עליהן.

17. **אשר על כן אני מורה על שחרורה של המשיבה 1 בתנאים הבאים:**

א. המשיבה תשהה במעצר בית מלא עד תום ההליכים בבית אימה הגב' נטלה חוחשולי ברחוב משה שרת 2/11 בטירת הכרמל.

עמוד 5

- ב. על המשיבה 1 תפקחנה הגב' נטלה חוחשוילי, הגב' ריקי טטרוקלשאשוילי והגב' סיון בכור כשהיא במעצר הבית.
- ג. יותר למשיבה 1 לצאת לחלונות התאווררות בין השעות 10:00-11:00 בבוקר ו17:00-18:00 בערב בפיקוח אחת המפקחות שאושרו בלבד.
- ד. המשיבה תחתום על ערבות עצמית על סך 3,000 ₪ וכל אחת מהמפקחות תחתום ערבות צד ג' בסך 3,000 ₪ וזאת להבטחת מילוי תנאי השחרור.
- ה. המשיבה תפקיד ערובה כספית בסך של 3,000 ₪ לקופת בית המשפט .
- ו. משטרת ישראל תהיה רשאית לבצע בדיקות בחלופת המעצר.

באשר למשיב 2 :

ככל שתוצג בפני חלופת מעצר במועד הקראת החלטה זו היא תישקל בהתאם וכן ככל שתהיה חלופת מעצר לאחר החלטתי בדבר מעצרו עד ההליכים, יהיה הסניגור רשאי להגיש בקשה לעיון חוזר.

ניתנה היום, ט' אלול תשע"ז, 31 אוגוסט 2017, בנוכחות הצדדים.